

[פרשת ויצא] י וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שָׁבַע וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה׃ יא וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם וַיִּלְךָ שָׁם כִּי־בָא הַשָּׁמֶשׁ וַיִּקַּח מֵאֲבְנֵי הַמָּקוֹם וַיִּשֶׂם מִרְאֲשֹׁתָיו וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא׃ יב וַיַּחְלֹם וְהִנֵּה סֹלֶם מַצֵּב אֲרָצָה וְרֹאשׁוֹ מִגִּיעַ הַשָּׁמַיְמָה וְהִנֵּה מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים עֹלִים וְיֹרְדִים בוֹ׃ יג וְהִנֵּה יְהוָה נֹצֵב עָלָיו וַיֹּאמֶר אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם אָבִיךָ וְאֱלֹהֵי יִצְחָק הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה שֹׁכֵב עָלֶיהָ לָךְ אֲתַנַּנְנָה וּלְזָרְעָךְ׃ יד וְהָיָה זָרְעֶךָ כְּעֵפֶר הָאָרֶץ וּפְרָצְתָּ יָמָה וְקִדְמָה וְצַפְנָה וְנִגְבָּה וּנְבָרְכוּ בְךָ כָּל־מִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה וּבְזָרְעָךְ׃ טו וְהִנֵּה אֲנֹכִי עֹמֵד וְשִׁמְרֹתֶיךָ בְּכָל אֲשֶׁר־תֵּלֵךְ וְהִשְׁבַּתֶּיךָ אֶל־הָאֲדָמָה הַזֹּאת כִּי לֹא אֶעֱזָבְךָ עַד אֲשֶׁר אִם־עָשִׂיתִי אֵת אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי לָךְ׃ טז וַיִּיקַח יַעֲקֹב מִשְׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אָכֹן יֵשׁ יְהוָה בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְאֲנֹכִי לֹא יָדַעְתִּי׃ יז וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר מִה־נִּזְרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה אֵין זֶה כִּי אִם־בֵּית אֱלֹהִים וְזֶה שַׁעַר הַשָּׁמַיִם׃ יח וַיִּשְׁכַּם יַעֲקֹב בַּבֹּקֶר וַיִּקַּח אֶת־הָאֶבֶן אֲשֶׁר־שָׂם מִרְאֲשֹׁתָיו וַיִּשֶׂם אֹתָהּ מַצְבֵּה וַיִּצַק שָׁמֹן עַל־רֹאשָׁהּ׃ יט וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא בֵּית־אֵל וְאוּלָם לֹו שֵׁם־הָעִיר לְרֹאשְׁנָה׃ כ וַיַּדֵּר יַעֲקֹב נֶדֶר לֵאמֹר אִם־יְהִיָּה אֱלֹהִים עִמָּדִי וְשָׁמְרֵנִי בַּדֶּרֶךְ הַזֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי הוֹלֵךְ וְנָתַן־לִי לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבְגָד לִלְבָּשׁ׃ כא וְשָׁבַתִּי בְּשָׁלוֹם אֶל־בֵּית אָבִי וְהָיָה יְהוָה לִי לֵאלֹהִים׃ כב וְהָאֶבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי מַצְבֵּה יְהִיָּה בֵּית אֱלֹהִים וְכָל אֲשֶׁר תִּתֵּן־לִי עֲשֵׂר אֶעֱשֶׂרנּוּ לָךְ׃

פרק כט

[שני] א וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני־קדם: ב וירא והנה באר בשדה והנה־שם שלשה עֲדְרֵי־צֹאן רֹבְצִים עָלֶיהָ כִּי מִן־הַבָּאָר הוּא יִשְׁקוּ הָעֲדָרִים וְהָאֵבֹן גְּדֹלָה עַל־פִּי הַבָּאָר: ג וַנֹּאסְפוּ־שָׁמָּה כָּל־הָעֲדָרִים וַגְּלְלוּ אֶת־הָאֵבֹן מֵעַל פִּי הַבָּאָר וְהִשְׁקוּ אֶת־הַצֹּאן וְהִשִּׁיבוּ אֶת־הָאֵבֹן עַל־פִּי הַבָּאָר לְמִקְוֵה: ד וַיֹּאמֶר לָהֶם יַעֲקֹב אַחֵי מֵאֵין אַתֶּם וַיֹּאמְרוּ מִתְּרוֹן אֲנַחְנוּ: ה וַיֹּאמֶר לָהֶם הִידְעֶתֶם אֶת־לִבְּו בֶּן־נַחֹר וַיֹּאמְרוּ יָדְעֵנוּ: ו וַיֹּאמֶר לָהֶם הַשְּׁלוֹם לוֹ וַיֹּאמְרוּ שְׁלוֹם וְהִנֵּה רָחֵל בָּתּוֹ בָּאָה עִם־הַצֹּאן: ז וַיֹּאמֶר הֵן עוֹד הַיּוֹם גְּדוֹל לֹא־עֵת הָאָסֹף הַמִּקְנֵה הַשְּׁקוּ הַצֹּאן וּלְכוּ רְעוּ: ח וַיֹּאמְרוּ לֹא נוֹכַל עַד אֲשֶׁר יֹאסְפוּ כָּל־הָעֲדָרִים וַגְּלְלוּ אֶת־הָאֵבֹן מֵעַל פִּי הַבָּאָר וְהִשְׁקִינוּ הַצֹּאן: ט עוֹדְנוּ מִדְּבַר עִמָּם וְרָחֵל | בָּאָה עִם־הַצֹּאן אֲשֶׁר לְאֲבִיהָ כִּי רָעָה הוּא: י וַיְהִי כַּאֲשֶׁר רָאָה יַעֲקֹב אֶת־רָחֵל בַּת־לִבְּו אַחֵי אִמּוֹ וְאֶת־צֹאן לִבְּו אַחֵי אִמּוֹ וַיִּגַּשׁ יַעֲקֹב וַיִּגַּל אֶת־הָאֵבֹן מֵעַל פִּי הַבָּאָר וַיִּשְׁקֵן אֶת־צֹאן לִבְּו אַחֵי אִמּוֹ: יא וַיִּשְׁקֵן יַעֲקֹב לְרָחֵל וַיִּשְׂא אֶת־קִלּוֹ וַיִּבְדֹּ: יב וַיִּגַּד יַעֲקֹב לְרָחֵל כִּי אַחֵי אֲבִיהָ הוּא וְכִי בֶן־רִבְקָה הוּא וַתֵּרֶץ וַתִּגַּד לְאֲבִיהָ: יג וַיְהִי כַשְּׂמֹעַ לִבְּו אֶת־שְׂמֵעַ | יַעֲקֹב בֶּן־אָחוֹתוֹ וַיֵּרֶץ לִקְרָאתוֹ וַיַּחֲבֹק־לוֹ וַיִּנְשֹׁק־לוֹ וַיְבִיֵּאוּהוּ אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּסְפֹּר לְלִבְּו אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: יד וַיֹּאמֶר לוֹ לִבְּו אֶף עֲצָמֵי וּבָשָׂרִי אֶתֶּה וַיֵּשֶׁב עִמּוֹ חֹדֶשׁ יָמִים: טו וַיֹּאמֶר לִבְּו לִיעֲקֹב הֲכִי־אַחֵי אֶתֶּה וַעֲבַדְתַּנִּי חֲנֹם הַגִּידָה לִּי מַה־מְשַׁכְּרָתָךְ: טז וּלְלִבְּו שְׂתֵי בָנוֹת שֵׁם הַגְּדֹלָה לָאָה וְשֵׁם הַקְּטָנָה רָחֵל: יז וַעֲיִנֵּי לָאָה רַכּוֹת וְרָחֵל הִיְתֵה יַפֹּת־תֵּאָר וַיַּפֹּת מֵרָאָה: [שלישי] יח וַיֹּאֲהֵב יַעֲקֹב אֶת־רָחֵל וַיֹּאמֶר אֶעֱבֹדָךְ שִׁבְעַ שָׁנִים בְּרָחֵל בַּתָּךְ הַקְּטָנָה: יט וַיֹּאמֶר לִבְּו טוֹב תַּתִּי אֶתֶּה לָךְ מִתַּתִּי אֶתֶּה לְאִישׁ אַחֵר שְׁבַה עִמָּדִי: כ וַיַּעֲבֹד יַעֲקֹב בְּרָחֵל שִׁבְעַ שָׁנִים וַיְהִיו בְּעֵינָיו כְּיָמִים אַחָדִים בְּאֵהְבָתוֹ אֶתֶּה: כא וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־לִבְּו הֲבֵה אֶת־אֲשֵׁתִי כִּי מְלֹאוּ יָמֵי וְאָבוֹאָה אֵלַיְךָ: כב וַיֹּאסֹף לִבְּו אֶת־כָּל־אֲנָשֵׁי הַמָּקוֹם וַיַּעַשׂ מִשְׁתָּה: כג וַיְהִי בְּעָרֵב וַיִּקַּח אֶת־לָאָה בָּתּוֹ וַיָּבֵא אֹתָהּ אֵלָיו וַיָּבֵא אֵלַיְךָ: כד וַיִּתֵּן לִבְּו לָהּ אֶת־זֹלְפָה שִׁפְחָתוֹ לְלָאָה בָּתּוֹ שִׁפְחָה: כה וַיְהִי בִּבְקָר וְהִנֵּה־הוּא לָאָה וַיֹּאמֶר אֶל־לִבְּו מַה־זֹּאת עָשִׂיתָ לִּי הֲלֹא בְּרָחֵל עֲבַדְתִּי עִמָּךְ וְלָמָּה רַמִּיתַנִּי: כו וַיֹּאמֶר לִבְּו לֹא־יַעֲשֶׂה כֵן בְּמִקְוֵמֵנוּ לָתֵת הַצְּעִירָה לַפְּנֵי הַבְּכִירָה: כז מֵלֹא שִׁבְעַ זֹאת וְנִתְּנָה לָךְ גַּם־אֶת־זֹאת בְּעֲבֹדָה אֲשֶׁר תַּעֲבֹד עִמָּדִי עוֹד שִׁבְעַ־שָׁנִים אַחֲרוֹת: כח וַיַּעַשׂ יַעֲקֹב כֵּן וַיְמַלֵּא שִׁבְעַ זֹאת וַיִּתֵּן־לוֹ אֶת־רָחֵל בָּתּוֹ לוֹ לְאִשָּׁה: כט וַיִּתֵּן לִבְּו לְרָחֵל בָּתּוֹ אֶת־בְּלָהָה שִׁפְחָתוֹ לָהּ לְשִׁפְחָה: ל וַיָּבֵא גַם אֶל־רָחֵל וַיֹּאֲהֵב גַּם־אֶת־רָחֵל מִלָּאָה

וַיַּעֲבֹד עַמּוֹ עוֹד שְׁבַע־שָׁנִים אַחֲרוֹת: לֹא וַיֵּרָא יְהוָה כִּי־שָׁנוּאָה לָאָה וַיִּפְתַּח
אֶת־רַחֲמָהּ וַרְחַל עֵקֶרָה: לֵב וַתַּהַר לָאָה וַתֵּלֶד בֶּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ רְאוּבֵן כִּי אָמְרָה
כִּי־רָאָה יְהוָה בְּעֵינַי כִּי עָתָה יֶאֱהַבֵנִי אִישׁ: לֵג וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן וַתֹּאמֶר
כִּי־שָׁמַע יְהוָה כִּי־שָׁנוּאָה אָנֹכִי וַיִּתֶּן־לִי גַם־אֶת־זֶה וַתִּקְרָא שְׁמוֹ שְׁמֵעוֹן:
לֵד וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן וַתֹּאמֶר עָתָה הַפַּעַם יִלְוֶה אִישׁי אֵלַי כִּי־יִלְדֹתִי לוֹ שְׁלֹשָׁה
בָּנִים עַל־כֵּן קָרָא־שְׁמוֹ לְוִי: לֵה וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן וַתֹּאמֶר הַפַּעַם אוֹדָה
אֶת־יְהוָה עַל־כֵּן קָרָאָה שְׁמוֹ יְהוּדָה וַתַּעֲמֹד מִלְּדָת:

פרק ל

א ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחותה ותאמר אל-יעקב הבה לי בנים ואס-אין מתה אנכי: ב ויחר-אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר-מנע ממך פרי-בטן: ג ותאמר הנה אמתני בלהה בא אליה ותלד על-ברכי ואבנה גם-אנכי ממנה: ד ותתן-לו את-בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב: ה ותהר בלהה ותלד ליעקב בן: ו ותאמר רחל דנני אלהים וגם שמע בקלי ויתן-לי בן על-כן קראה שמו דן: ז ותהר עוד ותלד בלהה שפחת רחל בן שני ליעקב: ח ותאמר רחל נפתולי אלהים | נפתלתי עם-אחותי גם-יכלתי ותקרא שמו נפתלי: ט ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את-זלפה שפחתה ויתתן אתה ליעקב לאשה: י ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן: יא ותאמר לאה בגד [בא גד] ותקרא את-שמו גד: יב ותלד זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב: יג ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות ותקרא את-שמו אשר: [רביעי] יד וילך ראובן בימי קציר-חטים וימצא דודאים בשדה ויבא אתם אל-לאה אמו ותאמר רחל אל-לאה תני-נא לי מדודאי בנך: טו ותאמר לה המעט קחתך את-אישי ולקחת גם את-דודאי בני ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנך: טז ויבא יעקב מן-השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי בני וישכב עמה בלילה הוא: יז וישמע אלהים אל-לאה ותהר ותלד ליעקב בן חמישי: יח ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר-נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר: יט ותהר עוד לאה ותלד בן-ששי ליעקב: כ ותאמר לאה זבדני אלהים | אתי זבד טוב הפעם יזבלני אישי כי-ילדתי לו ששה בנים ותקרא את-שמו זבלון: כא ואחר ילדה בת ותקרא את-שמה דינה: כב ויזכר אלהים את-רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את-רחמה: כג ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את-חרפתי: כד ותקרא את-שמו יוסף לאמר יוסף יהוה לי בן אחר: כה ויהי באשר ילדה רחל את-יוסף ויאמר יעקב אל-לבן שלחני ואלכה אל-מקומי ולארצי: כו תנה את-נשי ואת-ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכה כי אתה ידעת את-עבדתי אשר עבדתיך: כז ויאמר אליו לבן אם-נא מצאתי חן בעיניך נחשתי ויברכני יהוה בגללך: [חמישי] כח ויאמר נקבה שכרך עלי ואתנה: כט ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר-היה מקנך אתי: ל כי מעט אשר-היה לך לפני ויפרץ לרב ויברך יהוה אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם-אנכי לביתי: לא ויאמר מה אתן-לך ויאמר יעקב לא-תתן-לי מאומה אם-תעשה-לי הדבר

הִזָּה אֲשׁוּבָה אֶרְעֶה צֹאנֶךָ אֲשֶׁמֶר: לֵב אֶעֱבֹר בְּכָל־צֹאנֶךָ הַיּוֹם הַסֵּר מִשָּׁם כָּל־שָׂה
| נִקְדָּ וְטָלוּא וְכָל־שָׂה־חֹום בְּכֶשֶׁבִים וְטָלוּא וְנִקְדָּ בְּעֵזִים וְהָיָה שְׂכָרִי:
לֵג וְעִנְתָה־בִּי צְדָקְתִּי בַּיּוֹם מָחָר כִּי־תָבוֹא עַל־שְׂכָרִי לְפָנֶיךָ כֹּל אֲשֶׁר־אֵינְנוּ נִקְדָּ
וְטָלוּא בְּעֵזִים וְחֹום בְּכֶשֶׁבִים גָּנוּב הוּא אֶתִּי: לֵד וַיֹּאמֶר לָבוֹ הֵן לוֹ יְהִי כַּדְבָרֶךָ:
לֵה וַיִּסֵּר בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־הַתַּיִשִּׁים הָעֶקְדִים וְהַטְּלָאִים וְאֵת כָּל־הָעֵזִים הַנִּקְדֹּת
וְהַטְּלָאֵת כֹּל אֲשֶׁר־לָבוֹ בּוֹ וְכָל־חֹום בְּכֶשֶׁבִים וַיִּתֵּן בְּיַד־בְּנָיו: לוֹ וַיֵּשֶׁם דָּרָךְ
שְׁלֶשֶׁת יָמִים בֵּינוֹ וּבֵין יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹב רָעָה אֶת־צֹאן לָבוֹ הַנוֹתֵרֹת: לז וַיִּקַּח־לוֹ
יַעֲקֹב מִקַּל לִבְנֵה לַח וְלוֹז וְעֶרְמוֹן וַיִּפְצֹל בָּהֶן פְּצָלוֹת לְבָנוֹת מַחֲשָׁף הַלָּבוֹן אֲשֶׁר
עַל־הַמְּקָלוֹת: לח וַיִּצַּג אֶת־הַמְּקָלוֹת אֲשֶׁר פָּצַל בְּרֹהֲטִים בְּשִׁקְתוֹת הַמַּיִם אֲשֶׁר
תָּבֹאוּ הַצֹּאן לְשִׁתוֹת לְנֹכַח הַצֹּאן וַיַּחֲמֵנָה בְּבֹאֵן לְשִׁתוֹת: לט וַיַּיְחַמוּ הַצֹּאן
אֶל־הַמְּקָלוֹת וַתִּלְדֹּן הַצֹּאן עֶקְדִים נִקְדִים וְטָלָאִים: מ וְהַכְּשָׁבִים הִפְרִיד יַעֲקֹב
וַיִּתֵּן פָּנֵי הַצֹּאן אֶל־עֶקְדָּ וְכָל־חֹום בְּצֹאן לָבוֹ וַיִּשֶׁת לוֹ עֲדָרִים לְבָדוֹ וְלֹא שָׂתָם
עַל־צֹאן לָבוֹ: מא וְהָיָה בְּכָל־יָחַם הַצֹּאן הַמְּקַשְׁרוֹת וְשָׁם יַעֲקֹב אֶת־הַמְּקָלוֹת
לְעֵינֵי הַצֹּאן בְּרֹהֲטִים לְיַחֲמֵנָה בַּמְּקָלוֹת: מב וּבַהֲעֵטִיף הַצֹּאן לֹא יָשִׁים וְהָיָה
הָעֵטִפִים לְלָבוֹן וְהַקְּשָׁרִים לְיַעֲקֹב: מג וַיִּפְרָץ הָאִישׁ מְאֹד מְאֹד וַיְהִי־לוֹ צֹאן רַבּוֹת
וַשְׁפָּחוֹת וְעֶבְדִים וְגַמְלִים וְחֹמְרִים:

פרק לא

א וישמע את דברי בני לבן לאמר לקח יעקב את כל אשר לאבינו ומאשר לאבינו עשה את כל הכבוד הזה: ב וירא יעקב את פני לבן והנה איננו עמו כתמול שלשום: ג ויאמר יהוה אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך ואהיה עמך: ד וישלח יעקב ויקרא לרחל וללאה השדה אל צאנו: ה ויאמר להן ראה אנכי את פני אביכן כי איננו אלי כתמל שלשם ואלהי אבי הנה עמדי: ו ואתנה ידעתן כי בכל כחי עבדתי את אביכן: ז ואביכן התל בי והחלף את משכרתי עשרת מנים ולא נתנו אלהים להרע עמדי: ח אם כה יאמר נקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן נקדים ואם כה יאמר יעקב יהיה שכרך וילדו כל הצאן יעקב: ט ויצל אלהים את מקנה אביכם ויתן לך י ויהי בעת יחס הצאן ואשא עיני וארא בחלום והנה העתדים העלים על הצאן יעקב נקדים וברדים: יא ויאמר אלי מלאך האלהים בחלום יעקב ואמר הנני: יב ויאמר שאנא עיניך וראה כל העתדים העלים על הצאן יעקב נקדים וברדים כי ראיתי את כל אשר לבן עשה לך: יג אנכי האל בית אל אשר משחת שם מצבה אשר נדרת לי שם נדר עתה קום צא מן הארץ הזאת ושוב אל ארץ מולדתך: יד ותען רחל ולאה ותאמרנה לו העוד לנו חלק ונחלה בבית אבינו: טו הלוא נכריות נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל גם אכול את כספנו: טז כי כל העשר אשר הציל אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו ועתה כל אשר אמר אלהים אליך עשה: [ששי] יז ויקם יעקב וישא את בניו ואת נשיו על הגמלים: יח וינהג את כל מקנהו ואת כל רכשו אשר רכש מקנה קנינו אשר רכש בפרדן ארם לבוא אל יצחק אביו ארצה כנען: יט ולבן הלך לגוז את צאנו ותגנב רחל את התרפים אשר לאביה: כ ויגנב יעקב את לב לבן הארמי על בלי הגיד לו כי ברח הוא: כא ויברח הוא וכל אשר לו ויקם ויעבר את הננה וישם את פניו הר הגלעד: כב ויגד ללבן ביום השלישי כי ברח יעקב: כג ויקח את אחיו עמו וירדף אחריו דרך שבעת ימים וידבק אתו בהר הגלעד: כד ויבא אלהים אל לבן הארמי בחלום הלילה ויאמר לו השמר לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע: כה וישג לבן את יעקב ויעקב תקע את אהלו בהר ולבן תקע את אחיו בהר הגלעד: כו ויאמר לבן ליעקב מה עשית ותגנב את לבבי ותנהג את בנותי כשביות חרב: כז למה נחבאת לברח ותגנב אתי ולא הגדת לי ואשלחך בשמחה ובשרים בתך ובכנור: כח ולא נטשתני לנשק לבני ולבנותי עתה הסבלת עשוי: כט ישלאל ידי לעשות עמכם רע ואלהי אביכם אמש | אמר

אלי לאמר השמר לך מדבר עם יעקב מטוב עד רע: ל ועתה הלך הלכת
כי נכסף נכספתה לבית אביך למה גנבת את אלהי: לא ויען יעקב ויאמר ללבו
כי יראתי כי אמרתי פן תגזל את בנותיך מעמי: לב עם אשר תמצא
את אלהיך לא יחיה נגד אחינו הפר לך מה עמדי וקח לך ולא ידע יעקב כי
רחל גנבתם: לג ויבא לבו באהל יעקב | ובאהל לאה ובאהל שתי האמהות ולא
מצא ויצא מאהל לאה ויבא באהל רחל: לד ורחל לקחה את התרפים ותשם
בכר הגמל ותשב עליהם וימשש לבו את כל האהל ולא מצא: לה ותאמר
אל אביה אל יחר בעיני אדני כי לוא אוכל לקום מפניך כי דרך נשים לי
ויחפש ולא מצא את התרפים: לו ויחר ליעקב וירב בלבו ויען יעקב ויאמר
ללבו מה פשעי מה חטאתי כי דלקת אחרי: לו כי משששת את כל כלי
מה מצאת מכל כלי ביתך שים כה נגד אחי ואחיד ויוכיחו בין שנינו: לח זה
עשרים שנה אנכי עמד רחליך ועיזיך לא שכלו ואילי צאנך לא אכלתי:
לט טרפה לא הבאתי אליך אנכי אחטנה מידי תבקשנה גנבתי יום וגנבתי
לילה: מ הייתי ביום אכלני חרב וקרח בלילה ותדד שנתי מעיני: מא זה לי
עשרים שנה בביתך עבדתיך ארבע עשרה שנה בשתי בנותיך ושש שנים בצאנך
ותחלף את משכרתי עשרת מנים: מב לולי אלהי אבי אלהי אברהם ופחד
יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתי את עניי ואת יגיע כפי ראה אלהים ויוכח
אמש: [שביעי] מג ויען לבו ויאמר אל יעקב הבנות בנתי והבנים בני והצאן
צאני וכל אשר אתה ראה לי הוא ולבנתי מה אעשה לאלה היום או לבניהן
אשר ילדו: מד ועתה לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה לעד ביני ובינך:
מה ויקח יעקב אבן וירימה מצבה: מו ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו
אבנים ויעשו גל ויאכלו שם על הגל: מז ויקרא לו לבו יגר שהדוותא ויעקב
קרא לו גלעד: מח ויאמר לבו הגל הזה עד ביני ובינך היום על כן קרא שמו
גלעד: מט והמצפה אשר אמר יצף יהיה ביני ובינך כי נסתר איש מרעהו:
נ אם תענה את בנתי ואם תקח נשים על בנתי אין איש עמנו ראה אלהים עד
ביני ובינך: נא ויאמר לבו ליעקב הנה | הגל הזה והנה המצבה אשר יריתי ביני
ובינך: נב עד הגל הזה ועדה המצבה אם אני לא אעבר אליך את הגל הזה
ואם אתה לא תעבר אלי את הגל הזה ואת המצבה הזאת לרעה: נג אלהי
אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם וישבע יעקב בפחד אביו
יצחק: נד ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם וילינו
בהר:

פרק לב

[מפטיר] א וַיִּשְׁפֹּם לָבֵן בַּבֶּקֶר וַיִּנְשֶׁק לְבָנָיו וּלְבָנוֹתָיו וַיְבָרֵךְ אֶתְהֶם וַיֵּלֶךְ וַיָּשָׁב לָבֵן לְמִקְמוֹ: ב וַיַּעֲקֹב הָלַךְ לְדָרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ-בּוֹ מְלֶאכִי אֱלֹהִים: ג וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאִים מַחְנֵה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם-הַמָּקוֹם הַהוּא מַחְנֵים: